

velvillig derimod, eller i hvert Fald Udvalgets Flertal. Endelig kom Ministeren med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 7 med en Udtalelse, som jeg hynes stod ikke saa lidt i Modsætning til den øvrige velvillige Maaade, hvorpaa Ministeren har taget imod Ændringerne, og den elftøerlige Maaade, hvorpaa han i øvrigt har forhandlet. Den højtærede Minister siger, at selv om Landstinget vilde gaa med til et saadant Udvalg, vilde han ikke acceptere det, og det vilde overhovedet ikke nogen Minister paa den Plads. Den højtærede Minister kan i dette Tilfælde jo dog kun svare for sig selv, det er jo ikke godt at vide, om en fremtidig Minister ikke skulde kunne gaa ind paa en saadan Indskrænkning af sin Magtfuldkommenhed, og hvis jeg ikke havde hørt en saadan bestemt Udtalelse af den højtærede Minister selv, vilde jeg være tilbøjelig til at tro, at en Minister, der i sin Tid var med til at lave det meget omtalte Forlig, som derefter stillede sig paa det Grundlag at ville møgale mellem Tingene, og som derfor havde den specielle Opgave at se at faa Tingene til at blive enige, ikke vilde fremkomme med den Udtalelse, at selv om Landstinget og Folketinget skulde blive enige derom, vilde Ministeren dog ikke være med dertil. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Minister, naar han er fremkommen med en saadan streng Udtalelse om en saadan, jeg vil ikke sige raadgivende Forsamling, men en Forsamling, som dog havde nogen Indflydelse, skulde ville fastholde denne Udtalelse. Der er en anden Bemærkning, som jeg egentlig burde have gjort før, og som jeg derfor nu vil tage op. Det er angaaende Punkt 3, om en forandret Billetpriis. Dette Ændringsforslag er stillet af et Flertal, hvis Navne anføres; men der er derimellem et enkelt Medlem, som vel er gaaet med til at følge Flertallet, fordi han mente, at det var heldigt, men som i og for sig havde nogen Betænkelighed, og som maaske nok kunde have strakt sig saa vidt, som Ministeren antydede, idet han sagde, at man ikke behøvede at gaa slet saa langt ned. Det var altsaa et Medlem af dette Flertal, som egentlig hellere havde ønsket at blive ved det bestaaende, altsaa ved 2,3 eller ved 2,5 for 3dje Klasse's Bedkommende. — Jeg mener at skilte det ærede Medlem, som har sat sit Navn derunder, denne Meddelelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer Sley): Der er et Par Bemærkninger, som jeg maa gøre. Det ærede Medlem udtalte sig om en Takstnedsættelse for Personbefordringen, navnlig en Nedsættelse for

III. Klasse til 2,3, og mente, at jeg skulde have sagt, at den vilde koste 400,000 Kr. Det tror jeg ikke, at jeg har sagt; jeg tror, at jeg ganske i Samklang med, hvad jeg forleden udtalte om det da foreliggende Forslag, at det vilde medføre en Mindreindtægt af 2—300,000 Kr., har sagt, at den vilde koste henimod 400,000 Kr. — men dette er mere, end hvad der behøves for at komme ned til det Standpunkt, Udvalget har ønsket principalt at indtage. Jeg aner kender for Resten, at Forslaget er formelt bedre, end det tidligere har været, idet det undgaar de Undtagelsesbestemmelser i Henseende til Tariffen, som tidligere fremkom, men reelt forlanges der dog mere, end der behøves for at fyldestgøre det Formaal, Udvalget har haft; det kan den ærede Ordfører heller ikke benægte. Den ærede Ordfører var noget forarget over, at jeg saa bestemt havde udtalt mig om det saakaldte moderne Jærnbanaeraad. Det forrige Jærnbanaeraad var nemlig en Hjælp for Generaldirektoratet, det var en helt anden Sag; for det her foreslaaede Jærnbaneudvalgs Bedkommende maa jeg vedblivende fastholde mit Standpunkt. Jeg tror ikke, at det vil gøre Lykke i det andet Ting, og jeg tror fremdeles — jeg kan dog ikke svare for Fremtiden og ikke for andre end mig selv — at ingen Minister kan være tjent med et saadant Jærnbanaeraad. Jeg maa have Lov til at have min personlige Mening, og dette kan ikke være saarende hverken for den ærede Ordfører eller nogen anden i dette Ting. Det forekommer mig bedre rent ud at sige, at saadan er min Opfattelse. Jeg tror, at den ærede Ordfører fra et politisk Synspunkt er ganske desorienteret, naar han siger, at en Minister, som ellers stillede sig medgørligt, maatte gaa ind paa noget saadant. Her er der Tale om en hel anden principiel Ordning, end man nogen Sinde tidligere har haft, idet man vil give Rigsdagen Andel i det administrative Apparat, hvad man ogsaa netop for ganske kort Tid siden her i Tinget i høj Grad har misbilliget. Man hævdede nemlig med Hensyn til en Lov vedrørende Krigsministeriet, at man vel skulde holde sin egen legale Lovgivningsmyndighed ude fra Administrationen. Jeg tror ikke, at en Minister nogen Sinde kan blive stillet saaledes, at han kan være tjent med at gaa ind paa en saadan Ordning; men jeg tror heller ikke, at Rigsdagen kan være tjent dermed. De Herrer, der komme ind i et saadant Jærnbanaeraad, ville blive saa overvældede med Klager og Reklamationer, at de ikke ville faa Fred hverken Dag eller Nat; det skal jeg svare for. Det ærede